

Duminica a șasea după Paști (Vindecarea orbului din naștere)

Sfânta Utrenie

9 iunie 2024

Ap. Fapte 16, 16-34; Ev. Ioan 9, 1-38; gl.5, voscr.8

Preotul: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă cu glas lin și rar (în timp ce Preotul face obișnuita cădere mare de la începutul Utreniei)

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. *(de trei ori)*

Apoi

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire *(de trei ori)*.

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. *(de două ori)*

(Preotul citește în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale dimineții.)

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!” Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu; că Tu ai bătut pe toți ce-mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea și, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele, de către fața păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea au apăsă peste mine. Împuțitu-s-au și au putrezit rănilor mele din pricina nebuniei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-m-a

tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că spre Tine, Doamne, am nădărdit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătați gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti, și mă voi îngriji pentru păcatul meu; iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-diminează. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul Cel Sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lauda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea, și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Că de seu și de grăsime să se sature sufletul meu, și cu buze de bucurie Te va lauda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lauda-se-va tot cel ce se jură întru El, că a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(de 3 ori, fără închinăciuni)*

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să între înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne, că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară

în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți, ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, într-o cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor, închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște într-o întineric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în ostenele din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjurat-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți, nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de Dânsul. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va fi și nu se va mai cunoaște încă locul său. Iar mila Domnului din veac și până în veac, spre cei ce se tem de Dânsul; și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și Împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, într-o credincioșia Ta, auzi-mă, într-o dreptate Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul meu în mine și inima mea încremenită în lăuntru meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrajmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Într-o dreptate Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătațe de stârpește pe vrajmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, într-o dreptate Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, într-o dreptate Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare (dacă preotul are timp să o facă; dacă nu, mergi la „Dumnezeu este Domnul”)

Preotul: Cu pace (în pace) Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bună starea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșă, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni (*aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi, cântă pe glasul al 5-lea (glasul de rând al Octoihului)

Stih: Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: Înconjurând m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat întru ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Strana: (cântă)

Troparul Învierii, glasul al 5-lea

Pe Cuvântul, Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Care S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L laudăm credincioșii și să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda, și a scula pe cei morți, întru slăvită Învierea Sa. *(de două ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei de Dumnezeu - a Învierii, glasul al 5-lea

Bucură-te, ușa Domnului cea neumblată. Bucură-te, zid și acoperământ al celor ce aleargă la tine. Bucură-te, liman neînvințat și neispită de nuntă, care ai născut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu; nu înceta a te ruga, pentru cei ce laudă și cinstesc nașterea ta!

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la primul rând de Sedelne)

Preotul: Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

După întâia Catismă, Sedelnele Învierii, din Penticostar, glasul al 5-lea

Crucea Domnului să o laudăm, sfânta îngropare cu cântări să o cinstim și Învierea Lui să o preaslăvim; că a sculat pe cei morți din morminte, ca un Dumnezeu, prădând stăpânia morții și tăria diavolului; și celor din iad lumină le-a răsărit.

Slavă...

Doamne, mort ai fost socotit, Cel ce ai omorât moartea; în mormânt ai fost pus, Cel ce ai deșertat mormintele; sus ostașii străjuiau mormântul, jos pe morții cei din veac i-ai înviat. Întru tot puternice și necuprinsule, Doamne, slavă Ție!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Bucură-te, munte sfânt și de Dumnezeu umblat. Bucură-te, rug însuflețit și nears. Bucură-te, ceea ce singură ești lumii punte către Dumnezeu, care treci pe cei morți la viața veșnică. Bucură-te, Fecioară fără prihană, care fără ispită bărbătească ai născut Mântuirea sufletelor noastre.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la al doilea rând de Sedelne)

Preotul: Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

După a 2-a Catismă, Sedelnele Învierii, din Penticostar, glasul al 5-lea

Doamne, în mijlocul celor osândiți Te-au pironit călcătorii de lege și cu sulița coasta Ta au împuns, o, Milostive! Și îngropare ai primit, Cel ce ai sfărâmat porțile iadului și ai înviat a treia zi. Alergat-au femeile să Te vadă și au vestit Apostolilor Învierea. Preaînălțate Mântuitorule, pe care Te laudă Îngerii, binecuvântate Doamne, slavă Ție!

Slavă...

Taina Ta cea minunată, Mântuitorul meu, s-a făcut lumii mântuire; că înviind din mormânt cu dumnezeiască cuviință, pe cei pieriți i-ai ridicat împreună cu Tine, ca un Dumnezeu; Cel ce ești Viața tuturor, Doamne, slavă Ție!

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Mireasă neispită de nuntă, de Dumnezeu Născătoare, care întristarea Evei întru bucurie ai schimbat, lăudămu-te credincioșii și ne închinăm ție, că ne-ai scos din blestemul cel de demult. Și acum roagă-te neîncetat, cu totul lăudată Preasfântă, ca să ne mântuim noi.

Strana: (apoi cântă, cu glas dulce, pe glasul al 5-lea)

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Soborul îngeresc s-a mirat văzându-Te între cei morți socotit fiind și puterea morții surpând, Mântuitorule, și împreună cu Tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți slobozindu-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Pentru ce miruri, din milostivire, amestecați cu lacrimi, o ucenițelor? Îngerul cel ce a strălucit la mormânt a zis mironosițelor: Vedeți voi groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Foarte de dimineață mironosițele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; dar înaintea lor a stat Îngerul și a zis: Vremea tânguiri a încetat, nu mai plângeți, ci Apostolilor spuneți Învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Mironosițele femei, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, plângeau; iar Îngerul către ele a grăit, zicând: De ce socotiți pe Cel viu cu cei morți? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Treimii

Închinămu-ne Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii grăind: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. a Născătoarei de Dumnezeu

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit; și bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit, și pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași, Cel ce S-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! (de trei ori)

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Sedealună)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curată, preabinecuvântată, slăvită Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi citește Ipacoi și cântă) Antifoanele

IPACOI al Învierii al glasului al 5-lea

De îngerească vedere spăimântându-se cu mintea Mironosițele și prin dumnezeiasca sculare luminându-și sufletele Apostolilor grăiau: Binevestiți între

neamuri Învierea Domnului, Cel ce împreună-lucrează prin minuni și ne dăruiește nouă mare milă.

Antifoanele Învierii, glasul al 5-lea

Antifonul 1

Când sunt necăjit, ca David cânt Ție, Mântuitorul meu: Izbăvește sufletul meu de limba vicleană.

Fericită este viața pustnicilor celor ce se întraripează cu dumnezeiescul dor.

Slavă..., și acum...

Prin Duhul Sfânt se țin toate cele văzute, împreună cu cele nevăzute; că Însuși stăpânitor fiind, este cu adevărat Unul din Treime.

Antifonul 2

La munți, suflete, să ne ridicăm; mergi acolo de unde vine ajutorul.

Mâna Ta cea dreaptă, Hristoase, și asupra-mi întinzându-se, de toată înșelăciunea să mă păzească.

Slavă..., și acum...

Sfântului Duh, teologhisind, să-I zicem: Tu ești Dumnezeu, viață, iubire, lumină, minte; Tu ești bunătate, Tu împărățești în veci.

Antifonul 3

De cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului să intrăm, de multă bucurie umplându-mă, rugăciune înalț.

În caza lui David cele înfricoșătoare se săvârșesc; că acolo este foc, care arde tot gândul cel rușinos.

Slavă..., și acum...

În Sfântul Duh este vrednicia cea începătoare de viață, din Care tot ce viază se însuflețește, precum în Tatăl, ca și în Cuvântul.

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Prochimen

Strana: (cântă pe glasul al 5-lea, glasul de rând al Octoihului; Psalm 9: 32, 1)

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeuul meu, înalță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci.

Stih: Mărturisi-mă-voi ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile tale.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeuul meu, înalță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeuul meu, înalță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Că sfânt ești, Dumnezeuul nostru...

Strana: Amin. (*și se cântă pe glasul al 5-lea, glasul de rând al Octoihului.*)

Toată suflarea să laude pe Domnul .

Toată suflarea să laude pe Domnul .

Suflarea toată și toată făptura, să laude sfânt numele Domnului, pe Domnul.

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta **Sfânta Evanghelie**, pe Domnul Dumnezeuul nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluiește. (*de trei ori*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm **Sfânta Evanghelie**. Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din **Sfânta Evanghelie de la Sf. Ap. și Evanghelist Ioan** citire.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte! (*și preotul citește Evanghelia a 8-a a Învierii, Ioan 20, 11-18*)

(*după citirea Sfintei Evanghelii*)

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Apoi se cântă pe glasul al 2-lea (sau se citește)

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Celui singur fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți, toți credincioșii, să ne închinăm Sfintei Învieri a lui Hristos, că, iată, a venit prin Cruce, bucurie la toată lumea; totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat. (*de trei ori*)

Strana: (*apoi citește îndată, rar și cu umilință*)

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucurase-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău Cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucurase-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Strana: (cântă pe glasul al 2-lea)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

glasul al 6-lea

Stih: Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curăță fărădelegile noastre.

Stihira Învierii: Înviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul (citește rugăciunea: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău..., sau dacă aceasta nu se mai citește, zice îndată ecfonisul): Cu mila și cu îndurărilor...

Strana: Amin.

CANOANELE

[pe 14: al Paștilor și al Născătoarei de Dumnezeu, cu Irmosul, pe 8 (v. Duminica Mironosițelor); și al Orbului, pe 6; *Catavasiile Pentecostarului* (Irmoasele Canonului Orbului), *glasul al 5-lea*]

Cântarea 1-a

Canonul Paștilor, glasul 1

Irmos: Ziua Învierii, popoare, să ne luminăm! Paștile Domnului, Paștile! Că, din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Să ne curățăm simțirile și să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiata lumină a Învierii și, cântându-I cântare de biruință, luminat să-L auzim zicând: Bucurați-vă!

Stih: Hristos a înviat din morți!

Cerurile, după cuviință, să se veselească și pământul să se bucure, și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută, că a înviat Hristos, Bucuria cea veșnică.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu, glasul 1

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

Hotarul morții l-ai ridicat, purtând în pânțece pe Hristos, Viața cea veșnică, Care a răsărit astăzi din mormânt, Fecioară cu totul fără prihană, și lumea a luminat.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

Văzând pe Fiul tău și Dumnezeu înviat, bucură-te împreună cu Apostolii, Curată, de Dumnezeu cu daruri dăruită; bucură-te ca una ce ești pricina Bucuriei tuturor, Maica lui Dumnezeu, cu totul fără prihană.

Canonul Duminicii Orbului, glasul al 5-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Răstignire de bunăvoie primind, cu trupul, ai izvorât binecuvântare și viață lumii, Stăpâne și Ziditorule a toate, Unule în totul binecuvântate! Pentru aceasta, Te binecuvântăm, Te laudăm și Te slăvim, glăsuind și cântând cântare de biruință.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

În groapa cea mai din adânc, Iosif cel cu bun chip Te-a pus pe Tine mort, Hristoase, și a prăvălit piatră peste ușa mormântului, îndelung-Răbdătorule. Că ai înviat în slavă și împreună ai ridicat lumea, care Te laudă, cântându-Ți cântare de biruință.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Îngerul, cel ce S-a arătat, a zis cinstitelor femei: Pentru ce aduceți miresme cu lacrimi? Hristos a înviat! Alergând, spuneți văzătorilor de Dumnezeu Ucenici, celor ce se tânguiesc și plâng, să salte și să dănțuiască cu bucurie.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Minuni uimitoare făcând Mântuitorul, a vindecat și pe orbul din naștere, ungându-L cu tină și zicându-i: Mergi și te spală în Siloam, ca să Mă cunoști pe Mine Dumnezeu, Care umblu pe pământ, purtând trup, pentru milostivirea îndurărilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

O, Ființă în trei ipostasuri cinstind noi, credincioșii, slăvim pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul cel drept, pe un singur Dumnezeu, Făcătorul și Domnul și Izbăvitorul tuturor, zicând împreună cu cei fără de trupuri: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Împărate!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În pântecul tău, cel ce nu știe de nuntă, Curată, S-a sălășluit Domnul pentru milostivirea îndurărilor, vrând să mântuiască pe omul cel stricat prin meșteșugurile vrăjmașului; deci, pe Acesta roagă-L să mântuiască cetatea aceasta de orice fel de robie și de năvălirea vrăjmașilor.

Catavasia 1-a, glasul al 5-lea

Mântuitorului Dumnezeu, Celui ce a călăuzit pe iudei prin mare, cu picioare neudate, și a înecat pe Faraon cu toată oastea, Aceluia singur să-I cântăm, că S-a preaslăvit.

Cântarea a 3-a, glasul 1

Irmos: Veniți să bem băutura nouă, nu din piatră seacă făcută cu minuni, ci din Izvorul nesticăciunii, Cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru Care ne întărim.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul, și pământul, și cele de dedesubt. Deci, să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru Care s-a întărit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă ridic împreună cu Tine, Cel ce ai înviat. Răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine; Însuți împreună mă preamărește, Mântuitorule, în Împărăția Ta.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

La viața cea nesticăcioasă mă întorc astăzi, Curată, prin bunătatea Celui ce S-a născut din tine, și tuturor marginilor lumină a strălucit.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

Pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut cu trup, văzându-L înviat din morți, precum a zis, dăntuiește, Curată; și pe Acesta, ca pe un Dumnezeu, mărește-L, Precinstită.

glasul al 5-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Sprijinit-ai inimile celor ce se clatină, îndelung-Răbdătorule, cutremurând tot pământul, cu cinstită Răstignirea Ta, pe care ai răbdat-o cu trupul.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

În mormânt nou Te-a pus pe Tine, Îndurate, Iosif cel cu bun chip; dar ai înviat a treia zi din morți, înnoindu-ne pe noi.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pentru ce căutați, ca pe un mort, pe Domnul? Îngerul, cel ce a strălucit cu chip dumnezeiesc, a grăit femeilor: Înviat-a, precum a zis!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pe orbul din naștere, cel ce a venit la Tine oarecând, slăvind îndurarea Ta și minunile, l-ai vindecat, Îndurate.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ne închinăm lui Dumnezeu: Tatălui, Celui fără de început, și Fiului și dumnezeiescului Duh; Firii celei întreit nezidite, în trei ipostasuri, Dumnezeului Cel unul, al tuturor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din pântece fecioresc ai născut pe Dumnezeu întrupat, pe Care roagă-L, Preasfântă Stăpână, să se milostivească spre noi.

Catavasia a 3-a, glasul al 5-lea

Cu puterea Crucii Tale, Hristoase, întărește mintea mea, ca să laud și să slăvesc Înălțarea Ta cea mântuitoare.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac)

Preotul: Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

CONDACUL Paștilor, glasul al 8-lea

De Te-ai și pogorât în mormânt, Cel ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat, ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe: Bucurați-vă!, și Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuți ridicare.

Strana: (citește)

ICOSUL

Pe Soarele cel mai înainte de soare, Care a apus oarecând în mormânt, întâmpinatu-L-au către dimineață, căutându-L ca pe o zi, mironosițele femei și, una către alta, grăiau: O, prietenelor, veniți să ungem cu miresme Trupul cel de viață purtător și îngropat, Trupul care a înviat pe Adam cel căzut, Care zace în mormânt. Să mergem, să ne sârguim ca și magii și să ne închinăm, și să aducem miruri în loc de daruri, Celui ce nu în scutece, ci în giulgiu a fost înfășurat, și să plângem, și să grăim: O, Stăpâne, scoală-Te, Cel ce dai celor căzuți ridicare.

Strana: (cântă)

Sedealna Orbului, din Penticostar, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Stăpânul și Făcătorul tuturor trecând pe cale, a aflat pe un orb șezând, care plângea și grăia: N-am văzut în viață soarele strălucind, nici luna împrăștiindu-și lucirea. Pentru aceasta, strig Ție: cel ce Te-ai născut din Fecioară ca să luminezi toate, luminează-mă și pe mine, ca un milostiv, ca să grăiesc, căzând înaintea Ta: Stăpâne Hristoase, Dumnezeule, dăruiește-mi iertare de greșeli, pentru mulțimea milei Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Slavă..., și acum... tot aceasta

Apoi cântă

Cântarea a 4-a, glasul 1

Irmos: La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să arate pe Îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos ca Cel Atotputernic.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Parte bărbătească, Cel ce a deschis pânțele fecioresc, fost-a Hristos; iar ca o hrană, Mielușel S-a chemat. Și fără prihană a fost Paștile noastre, ca Cel ce n-a gustat întinăciune; iar ca un Dumnezeu adevărat, desăvârșit S-a arătat.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Ca un mieluşel de un an, Cununa cea binecuvântată de noi, Hristos, de bunăvoie pentru toți S-a jertfit, Paștile cele curățitoare; și iarăși din mormânt a strălucit nouă, frumos, Soarele dreptății.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Dumnezeiescul părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iar noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, plinirea închipuirilor văzând, să ne veselim dumnezeiește, că a înviat Hristos, ca Cel Atotputernic.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

Cel ce a zidit pe Adam, pe strămoșul tău, curată, din tine Se zidește, și cu moartea Sa a stricat, astăzi, moartea, care s-a pricinuit prin acela, și pe toți a luminat cu dumnezeieștile raze ale învierii.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

Pe Hristos, pe Care L-ai născut, Curată, ceea ce ești bună și fără prihană și frumoasă între femei, prea frumos văzându-L astăzi strălucind din morți, spre mântuirea tuturor, slăvește-L împreună cu Apostolii, bucurându-te.

glasul al 5-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Fiind pironit pe lemn, Cel ce ești Viața, pe mine cel omorât prin lemn m-ai întors la viață, pentru mare mila Ta. Pentru aceasta, Cuvinte, pe Tine Te slăvesc.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Adunându-Te, în chip minunat, cu ucenicii Tăi, Doamne, le-ai zis lor: Mergeți de propovăduiți pretutindeni Învierea Mea.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Încredințând, Doamne, despre învierea Ta cea din mormânt, pe cei ce Te iubesc pe Tine, Hristoase, multe zile ai fost laolaltă cu dânșii, bucurându-i pe ei.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Deschis-ai, Doamne, ochii celui ce se născuse orb din pântecul maicii sale, zicându-i: Mergi de te spală și vezi, slăvind Dumnezeirea Mea.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treime, Ceea ce ești întocmai cinstită, fără de început, neîmpărțită cu ființa și despărțită după ipostasuri, mântuiește pe toți cei ce Te slăvesc pe Tine cu credință și cu frică.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nașterea ta, cea mai presus de fire, o slăvim, Preacurată, fericindu-te, cu credință, pe tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, ca pe Născătoarea Dumnezeului tuturor!

Catavasia a 4-a, glasul al 5-lea

Auzit-am, Doamne, glasul puterii Crucii Tale, că Raiul s-a deschis printr-înșea; și am grăit: Slavă puterii Tale, Doamne!

Cântarea a 5-a, glasul 1

Irmos: Să alergăm dis-de-dimineată și, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Milostivirea Ta cea nemăsurată văzând-o cei ținuți în legăturile iadului, spre lumină se grăbeau, Hristoase, cu picioare vesele, laudând Paștile cele veșnice.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Cel ce a ieșit din mormânt ca un mire; și să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

Adunarea binecredincioșilor se luminează cu razele cele dumnezeiești și de viață purtătoare, ale Învierii Fiului tău, Maică a lui Dumnezeu, Preacurată, și se umple de bucurie.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

N-ai deschis porțile Fecioarei când Te-ai întrupat, și nici pecetea mormântului nu le-ai stricat, Împărate al făpturii; pentru aceasta văzându-Te ea, că ai înviat, se bucură.

glasul al 5-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Fost-ai înălțat pe Cruce, Îndurate, și împreună cu Tine ai înălțat pe toți oamenii, și pe șarpele cel vrăjmaș l-ai omorât, și ai întors la viață zidirea mâinilor Tale, ca Cel ce ești Unul Dumnezeu al tuturor.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pus ai fost în mormânt, Cel ce de bunăvoie ai primit moarte, și împărățiile iadului le-ai deșertat pe toate, ridicând pe morți cu Învierea Ta.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pe Tine, Cuvinte, Cel ce ai făcut minuni mari pe pământ, Te-a omorât soborul celor fără de lege; dar Tu Însuși, Doamne, fiind Unul Cel puternic, ai înviat din morți, Hristoase, precum ai zis mai înainte.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Deschizând ochii celui ce nu vedea lumina cea simțită, i-ai luminat vederile sufletului, și l-ai făcut să Te slăvească, cunoscându-Te pe Tine, Făcătorul, Care din milostivire Te-ai arătat om.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe Treimea în Unime și pe Unimea în Treime, credincioșii, să O slăvim: Pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Cel drept, pe Dumnezeu Cel Unul, a toate Făcătorul, cu adevărat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cum ai născut, Maică Fecioară, Curată, necunoscând ispită de bărbat, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită? Cum ai hrănit pe Cel care hrănește făptura? Precum numai El Însuși știe, Făcătorul tuturor și Dumnezeu.

Catavasia a 5-a, glasul al 5-lea

Dis-de-diminează sculându-ne, grăim Ție, Doamne: Mântuiește-ne pe noi, că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Cântarea a 6-a, glasul 1

Irmos: Pogorātu-Te-ai întru cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase; iar a treia zi, ca și Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Păzind pecetea întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n-ai stricat cheile fecioriei prin nașterea Ta, și ne-ai deschis nouă ușile Raiului.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Mântuitorul meu, Jertfa cea vie și nejerțfită, ca un Dumnezeu, pe Tine Însuți de voie aducându-Te Tatălui, ai ridicat pe Adam cu tot neamul, înviind din mormânt.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

Firea cea mai-nainte stăpânită de moarte și de stricăciune, este ridicată la viața cea nesticăcioasă și veșnică, prin Cel ce S-a întrupat din preacurat pântecul tău, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

Pogorâtu-S-a în cele mai de jos ale pământului, Cel ce, pogorându-Se, S-a și sălășluit în pântecul tău, Curată, și întrupându-Se mai presus de minte, a și ridicat împreună cu Sine pe Adam, înviind din mormânt.

glasul al 5-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Cel ce ai fost răstignit cu tâlharii, Stăpâne, ai izbăvit de tâlharii cei vicleni și de patimile cele de suflet pierzătoare, Iubitorule de oameni, Doamne, pe toți cei ce laudă cu un glas Răstignirea Ta și Învierea.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pusu-Te-au mort, fără suflare, în mormânt, Hristoase, pe Tine, Cel ce dai suflare de viață tuturor celor morți; dar ai înviat, Doamne, deșertând toate mormintele, Cuvinte, cu dumnezeiască puterea Ta.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

După Înviere spus-ai, Hristoase, prietenilor Tăi: Rămâneți în Ierusalim, până ce vă veți îmbrăca cu putere nebiruită de sus și cu sprijin tare în luptă.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Tină făcând ai uns ochii celui orb din naștere, și ai dăruit vedere, Cuvinte, celui ce lauda puterea Ta cea preacurată prin care ai mântuit lumea.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Unime în trei ipostasuri, Părinte cel nenăscut, Fiule cel născut și Duhule cel purces, întreit Sfinte Doamne, o Ființă și o Putere, mântuiește pe tot poporul Tău.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cine va spune măririle tale, Curată? Că ai născut, mai presus de fire pe Dumnezeu cu trup, pe Cel ce a izbăvit lumea, prin tine, din tot păcatul, Fecioară, cu totul fără prihană.

Catavasia a 6-a, glasul al 5-lea

Înconjuratu-m-a adâncul, mormânt făcându-mi-se mie chitul; iar eu am strigat către Tine, Iubitorule de oameni, și dreapta Ta, Doamne, m-a mântuit.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac)

Preotul: Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

CONDACUL Orbului, glasul al 4-lea

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Orbit fiind la ochii sufletului, vin la Tine, Hristoase, ca orbul cel din naștere, cu pocăință strigând Ție: Tu ești Lumina cea preastrălucitoare a celor din întuneric.

Strana: (citește)

ICOS

Să ascultăm pe Ioan, cel ce ne învață pe noi despre cinstitele taine, care s-au făcut în Samaria: cum a vorbit Domnul cu femeia, cerându-i apă, Cel ce a adunat apele în adunările lor; Cel ce este împreună-șezător pe scaun cu Tatăl și cu Duhul. Că a venit să caute chipul Său, ca Cel ce este pururea lăudat!

SINAXAR

În această lună, în ziua a noua, pomenirea Sfântului Ierarh Chiril, arhiepiscopul Alexandriei.

Tot în această zi, pomenirea Sfințelor cinci fecioare: Tecla, Mariamni, Marta, Maria și Enata (Enim); a Sfântului Sfințit Mucenic Alexandru,

episcopul Brusei, care de sabie s-a săvârșit; a Sfântului Mucenic Anania, care de sabie s-a săvârșit; a Cuviosului Chir, care în pace s-a săvârșit; și a Sfintelor trei Fecioare Mucenițe din insula Chios, care de sabie s-au săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Tot în această zi, Duminica a șasea după Paști, prăznuim minunea Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cea cu orbul din naștere.

Cu mila Ta cea nemăsurată, Hristoase Dumnezeule, Dătătorule de lumină, miluiește-ne pe noi. Amin.

Strana: (apoi cântă)

Cântarea a 7-a, glasul 1

Irmos: Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și prin patimă pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nesticăciunii, Cel Unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților noștri și preaslăvit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Femeile, cele de Dumnezeu înțeleptite, cu miruri către Tine au alergat; și, bucurându-se, s-au închinat Ție, Dumnezeului celui viu, pe Care, ca pe un mort, cu lacrimi Te căutau; și Paștile cele de taină ucenicilor Tăi, Hristoase, le-au binevestit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începutul altei vieți, veșnice; și, săltând, laudăm pe Pricuinitorul, Cel Unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților noștri, și preaslăvit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Cât este de sfântă, cu adevărat, și întru totul prăznuită această noapte de mântuire și strălucită, mai înainte vestitoare fiind a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, în care Lumina cea fără de ani din mormânt cu trupul tuturor a strălucit.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

Fiul Tău omorând astăzi moartea, ceea ce ești cu totul fără prihană, a dăruit tuturor celor muritori viața, care rămâne în vecii vecilor; Cel ce este singur binecuvântat, Dumnezeuul Părinților, și preaslăvit.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

Cel ce împărățește peste toată făptura, făcându-Se om, S-a sălășluit în pântecul tău, ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită; și cruce și moarte răbdând, a înviat cu dumnezeiască cuviință, împreună sculându-ne și pe noi, ca un Atotputernic.

glasul al 5-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Răstignindu-Te pe lemn, Mântuitorule, soarele s-a întunecat, pământul s-a cutremurat, toată făptura s-a clătinat și morții din morminte s-au sculat.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Sculându-Te din morți, Împărate, sufletele celor ce dormeau acolo s-au sculat împreună cu Tine, slăvind puterea Ta, prin care s-au dezlegat legăturile morții.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Venit-a de dimineață ceata femeilor să Te ungă pe Tine cu miresme; și aflând că ai înviat, Doamne, s-au bucurat împreună cu Sfinții Ucenici; prin care, dă-ne nouă izbăvire de necazuri.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Cu tină ai uns ochii orbului și i-ai poruncit să meargă la Siloam; și spălându-se a văzut, slăvindu-Te cu laude, Hristoase, Împărate al tuturor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe Tatăl Cel fără de început, și pe Fiul Cel împreună fără de început, și pe Duhul Cel Preasfânt cu laude să-I slăvim: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeu, Împărate al tuturor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După naștere, fecioară te-ai arătat, Curată; că ai născut pe Dumnezeu, Cel ce a înnoit firea cu puterea Sa, Precurată; pe Care roagă-L pururea să ne mântuiască pe noi.

Catavasia a 7-a, glasul al 5-lea

Cel ce ai mântuit în cuptorul cel cu foc pe tinerii cei ce-Ți înălțau cântare, bine ești cuvântat, Dumnezeul Părinților noștri.

Cântarea a 8-a, glasul 1

Irmos: Această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă, praznic al praznicelor este și sărbătoare a sărbătorilor, întru care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Veniți, din rodul cel nou al viței, al dumnezeieștii veselii, în ziua cea vestită a Învierii, Împărăției lui Hristos să ne împărtășim, lăudându-L pe Dânsul ca pe un Dumnezeu, în veci.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi. Că, iată, au venit la tine fiii tăi, ca niște făclii de Dumnezeu luminate, de la apus și de la miazănoapte, și de la mare și de la răsărit, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

Stih: Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Părinte Atotțiitorule și Cuvinte și Duhule, Fire ceea ce ești una în trei ipostasuri, mai presus de ființă și de Dumnezeire, întru Tine ne-am botezat și pe Tine Te binecuvântăm întru toți vecii.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

Venit-a în lume Ziditorul prin tine, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu; și zdrobind pântecul iadului, ne-a dăruit nouă, celor muritori, Învierea. Pentru aceasta îl binecuvântăm întru toți vecii.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

Surpând toată puterea morții, Fiul tău, Fecioară, cu Învierea Sa, ca un Dumnezeu tare, ne-a înălțat și pe noi împreună cu El și ne-a îndumnezeit. Pentru aceasta îl laudăm în veci.

glasul al 5-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Cetele îngerești văzându-Te pironit pe Cruce, Hristoase, Împăratul tuturor, și toată făptura schimbându-se de frică, s-au spăimântat, laudând iubirea Ta de oameni.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Iadul, văzându-Te în cele mai de jos, a suspinat și în grabă a dat înapoi pe morții cei ținuți acolo din veac, care cu laude slăveau iubirea Ta de oameni, Hristoase.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Făcând, Hristoase, minuni preamărite, de bunăvoie Te-ai înălțat pe Cruce și printre morți Te-ai pogorât, Cel ce ai omorât iadul și cu tărie ai dezlegat pe toți cei legați.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Celui orb, care a venit la Tine, Hristoase, i-ai deschis ochii, poruncindu-i să meargă la izvorul Siloamului ca să se spele și să vadă, și să Te propovăduiască pe Tine Dumnezeu, Care Te-ai arătat în trup spre mântuirea lumii!

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Treime neîmpărțită, Unime neamestecată, Dumnezeule al tuturor și Ziditorule a toate, pe cei ce Te slăvesc pe Tine cu laude, și se închină cu credință puterii Tale, mântuiește-i de toate încercările.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară preacurată de Dumnezeu dăruită, roagă pe Fiul tău totdeauna să nu mă rușineze în ziua judecății, ci să mă numere cu oile cele alese.

Catavasia a 8-a, glasul al 5-lea

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe Fiul și Dumnezeu, Cel născut din Tatăl mai înainte de veci, Care S-a întrupat din Fecioara-Maică în anii cei mai de pe urmă, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii, întru cântări cinstind-o, să o mărim.

Strana: (cântă Irmosul și Treperele Cântării a 9-a)

Cântarea a 9-a, glasul 1

Stih: Îngerul a strigat celei pline de har: Curată Fecioară, bucură-te! Și iarăși zic: bucură-te! Că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt.

Irmos: Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane! Iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Cel ce a înviat a treia zi din mormânt, pe Hristos, Dătătorul de viață.

O, dumnezeiescul! O, iubitul! O, preadulcele Tău glas! Căci cu noi ai făgăduit să fii cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase. Pe Care întărire de nădejde credincioșii avându-Te, ne bucurăm.

Stih: Mărește, sufletul meu, pe Cel ce a pățimit de bună voie, și S-a îngropat, și a înviat a treia zi din mormânt.

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a Împărăției Tale.

Stih: Hristos, Paștile cele noi, Jertfa cea vie jertfită, Mielușelul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatele lumii.

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane! Iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

Stih: Deșteptat-ai, după ce ai adormit, pe cei morți din veac, răcnind împărătește ca un leu din Iuda.

O, dumnezeiescul! O, iubitul! O, preadulcele Tău glas! Căci cu noi ai făgăduit să fii cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase. Pe Care întărire de nădejde credincioșii avându-Te, ne bucurăm.

Stih: Magdalena Maria, a alergat la mormânt și pe Hristos văzându-L, ca pe un grădinar L-a întrebat.

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a Împărăției Tale.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

Cu un glas te fericism, Fecioară, noi credincioșii: Bucură-te, poarta Domnului! Bucură-te, cetate însuflețită! Bucură-te, prin care ne-a strălucit nouă, astăzi, lumina Învierii din morți, a Celui ce S-a născut din tine.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne, pe noi!

Veselește-te, bucură-te, dumnezeiască poartă a luminii! Că Iisus, Cel ce a apus în mormânt, a răsărit, strălucind mai luminos decât soarele, și a luminat pe toți credincioșii, Stăpână, de Dumnezeu cu har dăruită.

glasul al 5-lea

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pe lemnul Crucii ai fost pironit, Hristoase Dumnezeule, și ai biruit toate căpeteniile vrăjmașului cele potrivnice, și blestemul cel întâi l-ai nimicit, Mântuitorule. Pentru aceasta, după datorie Te mărim.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Când Te-a văzut pe Tine, Cuvinte, iadul, cu sufletul în cele mai de jos, a suspinat și de frică a liberat pe toți morții, care au cunoscut puterea stăpânirii Tale. Pentru aceasta, după datorie Te mărim.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Soborul fariseilor, văzându-L făcând semne și minuni înfricoșătoare, L-au omorât din pizmă pe Cel care a prădat iadul cu Învierea Sa și pe toți i-a sculat ca un Puternic.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Înviat-ai din morți, precum ai zis, Dătătorule de viață; și după Înviere Te-ai arătat Sfinților Ucenici, Cel ce ai făcut semne și ai deschis ochii orbilor; cu care, împreună, Te mărim în veci.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Lumină pe Tatăl cinstesc, Lumină pe Fiul slăvesc, Lumină și pe Duhul cel drept laud; o Lumină neîmpărțită, în trei fețe cunoscută, un Dumnezeu-Împărat a toată făptura.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Arătându-te mai cuprinzătoare decât cerurile, Fecioară curată, ai cuprins trupește pe Dumnezeu cel nemărginit și L-ai născut spre izbăvirea tuturor celor ce te laudă pe tine cu credință neîndoită.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Catavasia a 9-a, glasul al 5-lea

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, care, mai presus de cuget și de cuvânt, ai născut în chip de negrăit sub ani pe Cel fără de ani, credincioșii cu un gând te mărim.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la „Sfânt este Domnul...”)

Preotul: Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă, pe glasul al 2-lea)

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. (de trei ori)

Strana: (cântă)

LUMINÂNDA Paștilor, glasul al 3-lea, însăși Podobia

Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând-o; Paștile nestrăciunii, lumii de mântuire.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

LUMINÂNDA Orbului, glasul al 3-lea

Luminează, Doamne, ochii mei cei înțeleghători, care sunt slăbiți de păcatul cel întunecat, insuflându-le smerenie, Îndurate, și curăță-mă cu lacrimile pocăinței.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă LUMINÂNDĂ a Orbului, glasul al 2-lea, *Podobie: Femei, ascultați...*

Trecând pe cale, Mântuitorul nostru a aflat iar un orb de ochi, și, scuipând în țărână și făcând tină, l-a uns pe el. Și l-a trimis ca să meargă la Siloam să se spele; iar el, spălându-se, a venit de acolo văzând lumina Ta, Hristoase al meu.

LAUDELE

Strana: (cântă pe glasul al 5-lea, glasul de rând)

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeu.

Lăudați pe El toți îngerii Lui, lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeu.

Stihirile la Laude pe 8

Stihirile Învierii, glasul al 5-lea

Stih: Ca să facă între dânșii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Lui.

Doamne, pecetluită fiind groapa de cei fără de lege, ai ieșit din mormânt, precum Te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu. N-au cunoscut cum Te-ai întrupat Îngerii Tăi cei fără de trup. N-au simțit când ai înviat ostașii cei ce Te-au străjuit. Că amândouă au fost pecetluite pentru cei ce ispiteau; dar minunile s-au descoperit celor ce se închină cu credință tainei. Dă-ne nouă, celor ce o lăudăm, bucurie și mare milă.

Stih: Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne, încuietorile cele veșnice zdrobindu-le, și legăturile rupându-le, ai înviat din mormânt, lăsând giulgiurile Tale spre mărturia adevăratei îngropării Tale celei de trei zile. Și ai mers mai înainte în Galileea, Cel ce ai fost străjuit în peșteră. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Doamne, femeile au alergat la mormânt să Te vadă pe Tine, Hristoase, Cel ce ai pățimit pentru noi; și, venind, au aflat un Înger șezând pe piatra răsturnată; și acela

către ele a grăit, zicând: A înviat Domnul! Spuneți Ucenicilor că a înviat din morți Cel ce mântuiește sufletele noastre.

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută.

Doamne, precum ai ieșit din mormântul pecetluit, așa ai intrat și prin ușile încuiate la Ucenicii Tăi, arătându-le lor pătimirile trupului, pe care le-ai primit, Mântuitorule, îndelung răbdând. Cel ce ești din sămânța lui David, răni ai răbdat, iar ca Fiu al lui Dumnezeu, lumea ai mântuit. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Doamne, Împărate al veacurilor și Făcătorule al tuturor, Cel ce pentru noi răstignire și îngropare cu trupul ai primit, ca pe noi pe toți din iad să ne slobozești, Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Stih: Lăudați-I pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Doamne, minunile Tale cele prea strălucite cine le va spune? Sau cine va vesti tainele Tale cele înfricoșătoare? Că, întrupându-Te pentru noi, precum Însuși ai voit, tăria puterii Tale ai arătat; că cu Crucea Ta tâlharului Raiul ai deschis, și cu îngroparea Ta încuietorile iadului ai zdrobit, iar cu Învierea Ta toate le-ai îmbogățit, Îndurate, slavă Ție!

Stih: Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu! Înălță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Mironosițele femei, la mormântul Tău ajungând foarte de dimineață, Te căutau să Te ungi cu miresme pe Tine, Cuvântul Cel fără de moarte și Dumnezeu; și graiurile Îngerului auzind, s-au întors cu bucurie să vestească Apostolilor lămurit că ai înviat, Viața tuturor, și ai dăruit lumii curăție și mare milă.

Stihira Orbului, din Penticostar, glasul al 8-lea

Stih: Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău.

Cel ce prin îndurarea milostivirii Te-ai întrupat, Hristoase Dumnezeule, pe cel lipsit de lumină din naștere, prin îndurările cele negrăite ale milostivirii, l-ai învrednicit dumnezeieștii străluciri, ungând cu tină ochii lui, cu degetele Tale cele

ziditoare. Însuși și acum, Dătătorule de lumină, luminează și simțirile noastre cele sufletești, ca Cel ce singur ești din belșug dăruitor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Orbului, glasul al 8-lea

Cine va spune puterile Tale, Hristoase? Sau cine va număra mulțimea minunilor Tale? Că precum ai fost văzut în două firi pe pământ, pentru bunătatea Ta, îndoite tămăduiri ai dat și celor bolnavi. Că ai deschis nu numai ochii cei trupești ai celui orb din naștere, ci și pe cei sufletești. Pentru aceasta, Te-a mărturisit pe Tine Dumnezeu tănuit în trup, Cel ce dai tuturor mare milă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. a Născătoarei de Dumnezeu, glasul același

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a izbăvit, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, strigăm: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, slavă Ție!

DOXOLOGIA MARE

Preotul: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana: (cântă pe glasul al 8-lea, glasul Stihirei)

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. *(de 3 ori)*

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

(Apoi mai pe larg)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Strana: *(apoi cântă)*

Duminica, la glasurile al 5-lea, al 6-lea, al 7-lea și al 8-lea, acest Tropar al Învierii, pe glasul al 8-lea:

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului izbăvindu-i; arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, trimisu-i-ai la propovăduire; și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-Milostive. *(se încheie lung, melodios)*

(Apoi, dacă se mai spun, Ecteniile:

Ectenia întreită

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule...,

la care Strana răspunde cu: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

...

Apoi Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră...

Strana: Doamne, miluiește.

...

Preotul: Pace tuturor

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre...

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că al Tău este a ne milui...

Strana: Amin.

Și apoi Otpustul:

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Părinte, binecuvintează.

Preotul: Cel ce este binecuvântat...

Strana: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfântă și dreapta credință a dreptmăritorilor creștini și Sfântă Biserica Ta în veacul veacului.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu...

Strana: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase...

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le. Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile...

Strana: Amin.

Preotul: Hristos a înviat!

Strana: Adevărat a înviat!

Preotul: Hristos a înviat!

Strana: Adevărat a înviat!

Preotul: Hristos a înviat!

Strana: Adevărat a înviat!

Preotul: Și ne-a dăruit nouă viață veșnică. Închinămu-ne Învierii Lui celei de a treia zi.

Toți cântă:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri ...

Strana: Amin.)